

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábř. 1835/34
702 00 Ostrava

Sp. zn.: 32 ICm 2312/2017

V Praze 31.1.2022

Žalobce: **Ing. Lee Louda**
IČO: 693 26 681
se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1
insolvenční správce dlužníka OKD, a.s., se sídlem Stonavská
2179, Doly, 735 06 Karviná, IČO: 26863154

Zastoupen: JUDr. Dušanem Dvořákem, advokátem, ev. č. ČAK 9714
adresa pro doručování: DRV Legal, s.r.o., advokátní kancelář,
Hlinky 505/118, 603 00 Brno

Žalovaná 1: **New World Resources N.V. (in liquidation)**, společnost
založená podle nizozemského práva jako společnost s ručením
omezeným, číslo společnosti 34239108 (registrovaná jako
zámořská společnost v Rejstříku společností (Anglie a Wales)
pod číslem společnosti FC031882), s registrovanou kanceláří na
adrese Duff & Phelps Ltd., The Shard, 32 London Bridge Street,
London SE1 9SG

Zastoupena: JUDr. Janem Brodcem, Ph.D., LL.M., advokátem ev. č. ČAK:
11901, advokátní kanceláře BRODEC & PARTNERS, s.r.o.,
advokátní kancelář, IČO: 243 03 221, se sídlem Rubešova 162/8,
120 00 Praha 2

Žalovaný 2: **Zdeněk Bakala**
nar. 7. února 1961
bytem Nyon, Švýcarská konfederace

Zastoupen: Janem Kalvodou, advokátem, ev. č. ČAK 00260
se sídlem Bělohorská 238/85, 169 00 Praha 6

Žalovaný 3:**Peter Kadas**

nar. 27.2.1962

bytem NW3 1HP Londýn, Streatley Place, Spojené Království
Velké Británie a Severního Irska**Žalovaná 4:****BXR Group Limited**adresa pro doručování: P.O. Box 71 Road Town, Tortola, VG
1110, Britské Panenské ostrovy

Zastoupena:

Mgr. Lukášem Liškou, ev. č. ČAK 10490

Advokátní kancelář Liška&Sabolová, s.r.o., se sídlem
Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2**Žalovaná 5:****CERCL Mining B.V.**

reg. č. 34348220

se sídlem: Strawinskylaan 3051, 1077 ZX, Amsterdam

Zastoupena:

Mgr. Lucií Sabolovou, ev. č. ČAK 04780

Advokátní kancelář Liška&Sabolová, s.r.o., se sídlem
Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2**O odpůřčí žalobě****Věc:****Reakce žalované 1 na vyjádření žalobce ze dne 7. 12. 2021***Přílohy dle textu*

I. Úvod

1. Žalované 1 bylo dne 14.12.2021 doručeno vyjádření žalobce ze dne 7.12.2021, spolu s výzvou Krajského soudu v Ostravě, aby se žalovaná 1 k tomuto podání žalobce vyjádřila nejpozději do 20 dnů. Žalovaná 1 si z důvodů, které sdělila ve svém písemném podání ze dne 20.12.2021, a na základě následného prodloužení lhůty usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 19.1.2022, č.j. 32 ICm 2312/2017-712, dovoluje své vyjádření zaslat soudu nyní. Zároveň žalovaná 1 upozorňuje, že ve spise nejsou k dispozici všechny listiny, na něž odkazuje Krajské státní zastupitelství v Ostravě ve vyjádření ze dne 7.6.2021 („**Vyjádření KSZ**“), s nímž se žalobce ztotožňuje a činí je součástí svého podání. Proto si žalovaná 1 vyhrazuje právo své vyjádření doplnit.

II. Tvrzení žalobce a KSZ

2. Žalobce reaguje na poslední vyjádření žalované 1 a ostatních žalovaných, jakož i na Vyjádření KSZ. Ve svém posledním podání žalobce shrnuje Vyjádření KSZ, s jeho závěry se ztotožňuje, plně na ně odkazuje, tj. činí je součástí svého vyjádření a doplňuje je o některá svá tvrzení. Vzhledem k tomuto přístupu žalobce považuje žalovaná 1 za účelné vyjádřit se jak k tvrzením KSZ, tak k tvrzením žalobce souhrnně v tomto podání. Přitom, jelikož je to žalobce, kdo vymezuje předmět sporu, reaguje především na jeho tvrzení a na to, jak žalobce interpretuje tvrzení a závěry KSZ a jak je promítá do svých tvrzení. Samozřejmě, pokud se tvrzení žalobce a tvrzení KSZ liší, vyjadřuje se žalovaná 1 i k těmto případným odlišnostem. Nejnovější stanovisko žalobce lze shrnout takto:
3. Žalobce s odkazem na jím citovanou judikaturu Nejvyššího soudu vymezuje pojem zkrácení jako zmaření či ztížení uspokojení věřitelů dlužníka spočívající ve zmenšení majetku dlužníka ať již pozbytím věci, zatížením věci či jiným způsobem (bod 16). Zdůrazňuje, že lze odporovat i těm úkonům, jimiž se zkracuje uspokojení pohledávek věřitelů ze vzniklého (existujícího) závazkového vztahu s dlužníkem, i když může jít nejen o pohledávky existující, ale i o pohledávky nesplatné nebo ty, které mají vzniknout až v budoucnu. Žalobce odkazuje na nedávnou judikaturu Nejvyššího soudu, cituje z ní pasáže, podle nichž musí jít o právní úkon dlužníka, úkon, jímž dlužník skutečně a objektivně zkrátí některého svého věřitele, a to byť jediného věřitele, a není rozhodné, o jakou pohledávku takového věřitele jde, zda je splatná, nesplatná nebo budoucí. Cituje také pasáže, podle nichž úmysl dlužníka ani nemusí směřovat vůči konkrétním osobám, které vůči němu mají pohledávku v době neúčinnosti právního úkonu. Žalobce z citované judikatury dovozuje, že je nutné zjistit, „*zda existuje alespoň jeden věřitel dlužníka, který byl z důvodu výplaty dividend podle Rozhodnutí I a II¹ zkrácen*“. Říká k tomu, že takových věřitelů je několik, a to Česká spořitelna a.s. s pohledávkou č. 454 ve výši 336.874.365,11 Kč, dále Československá obchodní banka

¹ Pojmy Rozhodnutí I a Rozhodnutí II jsou v současném vyjádření používány ve stejném významu jako v ostatních předchozích vyjádřeních účastníků řízení.

a.s. s pohledávkou č. 456 ve výši 246.421.103,87 Kč, dalšími zkrácenými věřiteli dlužníka jsou podle žalobce KBC Bank Deutschland nebo banka Natixis. Charakteristikou zkracujícího jednání podle § 242 IZ žalobce navazuje na a shoduje se se závěry KSZ o povaze zkracujícího jednání dlužníka.

4. V souvislosti s vymezením zkracujícího jednání žalobce opakuje a zdůrazňuje, že „*se nemůže bez dalšího domáhat vrácení vyplaceného zisku (dividend) bez toho, aby odporoval právní skutečnosti (rozhodnutí jediného akcionáře), na základě kterých byl následně zisk (dividendy) vyplacen*“ (bod 28) a odkazuje na svou analýzu možnosti odporovat rozhodnutí jediného akcionáře ve vyjádření z 25.2.2020.
5. Žalobce si je vědom a zdůrazňuje, že k tomu, aby jednání dlužníka bylo jednáním zkracujícím věřitele ve smyslu § 242 IZ, musí být jeho jednání úmyslné. Zdůrazňuje, že „*z hlediska úmyslu je nezbytné, aby bylo dlužníku v okamžik činění zkracujícího úkonu známo, že dojde ke zkrácení, nebo může dojít ke zkrácení, byť třeba budoucí pohledávky věřitele, jejíž vznik by měl být odůvodněn skutečnostmi známými již v okamžik činění zkracujícího úkonu (např. existenci určitého závazkového vztahu, s nímž bude pohledávka souviset)*“ (bod 35). Úmysl dlužníka pak dál v bodu 36 ilustruje popisem skutečností, které během let 2005-2012 tvoří podle žalobce „*opěrné body úmyslu*“ dlužníka. Některé z tvrzených „*opěrných bodů úmyslu*“ podrobněji popisuje v bodech 56-66 a rovněž odkazuje na Vyjádření KSZ.
6. Jak bylo řečeno, žalobce se opírá a plně ztotožňuje se zjištěními a závěry KSZ, a to specificky se závěry týkajícími se zkracujícího úmyslu dlužníka a důsledků vyplácení dividend na situaci dlužníka. KSZ obsáhle popisuje vztahy v rámci skupiny dlužníka a závazky, které podle KSZ ovlivňovaly hospodaření dlužníka a skupiny, do níž patřil. KSZ posuzuje závazky převzaté dlužníkem ve vazbě na vývoj hospodářské situace a vyslovuje závěr, že výplaty dividend podle Rozhodnutí I a II měly „*bezprostřední a zřejmý vliv na finanční pozici žalobce a nastavení dividendové politiky skupiny NWR se ukázala jako „neudržitelná kombinace směřující k nevyhnutelnému úpadku společnosti“*“ (bod 186 Vyjádření KSZ). KSZ k podpoře svých závěrů o následcích výplaty dividend odkazuje na znalecký posudek zpracovaný znaleckým ústavem Znalecká společnost s.r.o. a navrhuje výslech znalkyně Ing. Servusové.
7. V rámci vyjádření ke stanovisku žalovaného 2 žalobce opakuje svá tvrzení o pasivní legitimaci žalovaných 2 – 5. Zdůrazňuje, že u těchto osob nemusí jít o nástupce podle druhého odstavce § 237 IZ, ale že jsou osobami, které měly prospěch z neúčinného právního jednání podle prvního odstavce § 237 IZ (bod 49). Tvrdí, že jakákoliv výplata dividend žalovanou 1 jejímu akcionáři a další výplaty dalšími žalovanými byly financovány z dividend vyplácených dlužníkem. V návaznosti na svá tvrzení o pasivní legitimaci žalovaných 2 – 5 doplňuje v bodech 78 a násl., co požaduje, aby soud v rámci vysvětlovací povinnosti uložil, aby předložili žalovaní 1, 4 a 5.
8. Na stejném principu jako žalobce posuzuje pasivní legitimaci žalovaných 2 – 5 KSZ. Svůj závěr, že žalovaní 2 – 5 jsou pasivně legitimovaní podle § 237 odst. 1 IZ, zakládá

na tvrzené příčinné souvislosti mezi získáním prospěchu a neúčinným jednáním. Podle KSZ pokud „osoba, která byla bezprostředním příjemcem jednostranného neúčinného plnění, poskytuje následně jednostranná plnění dalším osobám, bude možno nalézt souvislost tehdy, pokud toto plnění bylo poskytnuto výlučně v důsledku a v návaznosti na neúčinné právní jednání a jde o pouhé 'přenesení' hodnoty získané neúčinným právním jednáním dále od věřitelů dlužníka.“ Vzhledem k tomu, že žalovaní jsou členy jedné holdingové skupiny, tak je podle KSZ zřejmé, že zdrojem dividend, které mohly být osobám ovládajícím NWR Plc. vypláceny, byly prostředky získané od dlužníka (zejména body 65 – 67 Vyjádření KSZ). Z toho všeho KSZ nejen dovozuje pasivní legitimaci všech žalovaných, ale i oprávněnost uložení vysvětlovací povinnosti, kterou rozšiřuje i na společnost NWR Plc., jež není účastníkem řízení.

III. Vysvětlovací povinnost

9. Jak bylo řečeno, žalobce pasivní legitimaci všech žalovaných zakládá na § 237 IZ, protože všichni jsou osobami, které měly prospěch z neúčinného právního jednání dlužníka, tj. z Rozhodnutí I a II. K tomu, aby mohl přesně určit, jaký prospěch každý z žalovaných získal, a mohl tak po každém požadovat vydání konkrétní částky, pak žalobce navrhuje vysvětlovací povinnost.
10. Žalobce i KSZ opakují požadavek na uložení vysvětlovací povinnosti se stále stejným bezobsažným odůvodněním, tedy že všichni žalovaní jsou beneficianti plnění z Rozhodnutí I a II. Přitom v žalobě žalobce uvedl, že částku, kterou po jednotlivých žalovaných požaduje, bude ještě specifikovat. Musel tedy mít představu o tom, co bude po jednotlivých žalovaných chtít a proč, nebo alespoň co k tomu, aby mohl danou částku určit, bude potřebovat. Jediné však, co v tomto směru žalobce učinil, je návrh na uložení vysvětlovací povinnosti, který i nyní opakuje, aniž by jakkoli důvody, proč by mu mělo být vyhověno, specifikoval. Je tedy zřejmé, že v době podání žaloby žalobce netušil, koho a zda vůbec žalovat a co má chtít. Z toho, jak uložení vysvětlovací povinnosti požaduje, je pak zřejmé, že to neví dodnes a uplatněný nárok je nejasný, neurčitý a jeho předmět a obsah není zřejmý ani žalobci. Žalobce tedy, namísto hledání konkrétního důkazu pro své konkrétní tvrzení, se na základě velice obecného požadavku snaží od žalovaných získat cokoli, co by mohlo být pro jeho argumentaci prospěšné.
11. Bez ohledu na výše uvedené, žalovaná 1 již ve svých dřívějších podáních, především v podání z 16.2.2021 a v podání z 12.7.2021 popsala a doložila, že pokud vyplácela dividendy svému akcionáři, nebyla výplata těchto dividend podmíněna platbami na základě Rozhodnutí I a II. Jednotlivé realizované výplaty žalovaná 1 doložila svými výročními zprávami a pro přesnost odkázala i na jednotlivé stránky těchto výročních zpráv, kde je možné potřebné údaje najít. Jediné, co žalobce s poskytnutými informacemi, které tudíž má i ze spisu k dispozici, učinil, je jeho prohlášení, že mu nestačí. Neobtěžoval se už říci proč, v jakém směru mu tyto informace nestačí pro potřeby jeho nároku, co konkrétně požaduje a z jakého důvodu. Pro úplnost je třeba

zopakovat, že v podání z 12.7.2021 žalovaná 1 prokázala, že byla schopna svým akcionářům od roku 2011 vyplácet dividendy, aniž by potřebovala jakékoli finanční zdroje od žalobce.

12. Trvá tedy to, co žalovaná 1 i ostatní žalovaní namítali, tj. že žalobce nevymezil opěrné body skutkového stavu jako základní předpoklady pro uložení vysvětlovací povinnosti ve smyslu judikatury Nejvyššího i Ústavního soudu, jakož i odborné literatury. Žalobce neodůvodnil, proč navrhuje uložení vysvětlovací povinnosti, z jakého důvodu potřebnými informacemi a důkazy nedisponuje, nevyložil, proč uložení informační povinnosti není nadbytečné. Jeho požadavek na uložení vysvětlovací povinnosti je stále stejný od okamžiku, kdy jej poprvé učinil, byť obsahem soudního spisu je od té doby řada listin, z nichž žalobce může čerpat. Jeho postoj tak jen dokumentuje, že uložení vysvětlovací povinnosti se jen snaží posbírat jakékoliv informace, aby mohl zjistit, co vlastně může po žalovaných chtít, a patrně nejen v tomto sporu. K tomu však institut vysvětlovací povinnosti neslouží a sloužit nemůže.
13. Navíc, svým bezbřehým požadavkem se žalobce snaží získat informace nejen o žalovaných, ale i o řadě osob, které nejsou stranou tohoto sporu. Příkladem je požadavek na zpřístupnění opisů seznamu akcionářů žalované 1 a dokladů o výplatách zisku za období od roku 2011 do současnosti. Žalovaná 1 byla v rámci tohoto období veřejně obchodovanou společností s množstvím akcionářů, často i fyzických osob či jiných drobných investorů. Není třeba zdůrazňovat, že informace týkající se těchto osob nemají s tímto sporem nic společného a jejich poskytnutí tedy nelze v tomto řízení ukládat. Stranou sporu není ani NWR Plc., která byla od roku 2011 většinovým a později jediným akcionářem žalované 1. Požadavek žalobce se týká i této společnosti, a KSZ dokonce výslovně požaduje, aby soud v tomto řízení uložil vysvětlovací povinnost i této společnosti. Žalobce ale po NWR Plc. v rámci tohoto řízení nic nepožaduje, neučinil ji vůbec stranou sporu. Jestliže po ní nic nechce, není ani důvod, aby mu byly zpřístupněny jakékoliv informace o této společnosti.
14. Je třeba připomenout, že žalobce podobně široký požadavek na uložení informační povinnosti učinil už v řízení vedeném před zdejším soudem pod sp. zn. 32 ICm 3260/2016. V citovaném řízení žalobci prvoinstanční soud nevyhověl, odvolací soud postup prvoinstančního soudu v tomto ohledu aproboval a zdejší soud opětovně odmítl vyhovět požadavku na uložení vysvětlovací povinnosti v rozsudku ze dne 22.9.2021 (bod 36.112 rozsudku č.j. 32 ICm 3260/2016-1964).

IV. Zkracující jednání – úmysl zkrátit věřitele

15. Jak bylo několikrát řečeno a jak i žalobce v posledním podání zdůrazňuje, odporuje touto žalobou právní skutečnosti, na jejímž základě byl zisk (dividendy) vyplacen, tj. Rozhodnutím I a II (bod 28). Žalobce rovněž zdůrazňuje, že tato rozhodnutí nesou znaky úmyslně zkracujících právních úkonů. Dále je podle žalobce nezbytné, aby bylo

dlužníku v okamžiku činění zkracujícího úkonu známo, že dojde nebo může dojít ke zkrácení pohledávky věřitele, byť tato pohledávka může být třeba budoucí, přičemž však právní důvod jejího vzniku musí existovat a okolnosti jejího vzniku musí být dlužníku známy v okamžiku zkracujícího jednání (bod 35). Zkracující úmysl dlužníka žalobce ilustruje na jednotlivých elementech tvrzeného vývoje hospodaření dlužníka, na některých korporálních krocích, které se v průběhu let odehrály, na tvrzeném systematickém vyplácení dividend, na něž dlužník neměl dostatečné prostředky apod. (především bod 36 posledního vyjádření žalobce). Zkracující úmysl měl podle žalobce spočívat v tom, že uvedené skutečnosti byly v Rozhodnutích I a II zcela ignorovány a že si jediný akcionář nekladl otázku, zda dlužník prostředky na dividendy má, zda neohrožuje dlužníkovu pokračování v podnikatelské činnosti nebo nezkracuje jiné věřitele (body 37 a 38). K úmyslu vyplácet dividendy „s *absencí reálného zdroje*“ žalobce doplňuje v bodu 43 a 44, že v letech 2011 a 2012 dlužník vytvářel rezervy v podstatně nižší výši, než v jaké je měl tvořit podle znaleckého posudku společnosti NOVOTA, a.s. č. 1804AB3152/05 z roku 2005 (dále jen „**posudek Novota**“), a přesto dividendy vyplácel.

16. Už z popisu „*opěrných bodů*“ úmyslu, jak je nazývá žalobce, obsaženého v bodu 36 jeho posledního vyjádření, je zřejmé, že o zkracující jednání ve smyslu § 242 IZ ani podle toho, jak je sám žalobce charakterizuje, nemohlo jít. Žalobce popisuje nějaký dlouhodobý neurčitě vymezený stav (negativní hospodářský vývoj, včetně krizového období v letech 2008-2010 a období před Rozhodnutím I a II, ignorace cyklického vývoje hornické činnosti apod.), který ovšem nemá žádný vztah ke konkrétnímu okamžiku, kdy byla Rozhodnutí I a II učiněna. Nemůže se tedy promítnout v úmyslu zkrátit věřitele přijetím uvedených Rozhodnutí I a II.
17. Pokud se zkracující úmysl žalobce pokouší demonstrovat na nedostatečné tvorbě rezerv dlužníkem v letech 2011 a 2012, považuje žalovaná 1 za nezbytné uvést jen tolik, že dlužník po celou dobu své existence rezervy tvořil řádně a v souladu se všemi aplikovatelnými předpisy. Otázka rezerv byla předmětem podrobného zkoumání v řízení vedeném zdejšímsoudem pod sp zn. 15 Cm 225/2016, byla podrobena znaleckému zkoumání a znalec správnou tvorbu rezerv detailně zhodnotil, vysvětlil a potvrdil. Navíc, stav dlužníka prakticky ve všech letech, jichž se tvrzení žalobce týkají, potvrzuje opak toho, co tvrdí žalobce. Za nejvhodnější měřítko schopnosti společnosti generovat hotovostní toky, ziskovosti společnosti, jakož i její schopnosti dluhového financování je obecně považován parametr EBITDA. Z výročních zpráv dlužníka vyplývá, že jeho EBITDA, tj. provozní zisk společnosti před započtením nehotovostních nákladů, např. odpisů, a před započtením finančních výnosů/nákladů a daní byl trvale značně vysoký a činil v letech 2006-2012:

v roce 2006	7.207.671.000 Kč,
v roce 2007	9.535.249.000 Kč,
v roce 2008	16.709.497.000 Kč,

v roce 2009	6.115.385.000 Kč,
v roce 2010	11.492.416.000 Kč,
v roce 2011	12.064.309.000 Kč,
v roce 2012	6.121.006.000 Kč.

18. Výkonnost dlužníka v letech 2006 až 2012 už posuzoval zdejší soud ve sporu vedeném pod spisovou značkou 32 ICm 3260/2016, který si k ověření tohoto parametru vyžádal od Policie ČR přehled historických ekonomických ukazatelů dlužníka. Jde o přehledovou tabulku, která má sumarizovat informace obsažené ve výročních zprávách.

Důkaz: 01. Výroční zprávy dlužníka za roky 2006-2012.

02. Přehled ekonomických údajů OKD zpracovaný pro potřeby Policie ČR a vyžádaný zdejším soudem ve sporu sp. zn. 32 ICm 3260/2016.

19. Z uvedených údajů je patrné, že dlužník byl v každém z uvedených let ziskovou společností schopnou generovat vysokou úroveň EBITDA, a to i v obtížném období let 2008 a 2009, kdy na něj dopadaly vlivy globální finanční krize. Ve světle těchto finančních ukazatelů nelze hovořit o žádném úmyslu zkrátit věřitele.
20. Žalobce ve svém posledním podání se pokusil identifikovat věřitele (Česká spořitelna, a.s., Československá obchodní banka a.s. KBC Bank Deutschland AG a banka Natixis). Všichni tito věřitelé přihlásili svoje pohledávky do insolvenčního řízení dlužníka, jejich pohledávky nebyly v době zahájení insolvenčního řízení ještě splatné a všichni tito věřitelé je zesplatnili právě z důvodu zahájení insolvenčního řízení. Již z údajů o úrovni EBITDA v letech 2006–2012 je zřejmé, že i kdyby tyto pohledávky byly splatné v době Rozhodnutí I nebo II, což nebyly, jejich splacení dlužníkem nebylo ohroženo, jeho finanční situace na všechny tyto pohledávky plně stačila.
21. Za této situace tvrzení žalobce, že žalovaná 1 při přijímání Rozhodnutí I a II nebrala žalobcem uváděné negativní skutečnosti v úvahu a nekladla si otázku, zda neohrožuje podnikatelskou činnost žalobce nebo jeho věřitele „*masivním vysáváním likvidních prostředků*“, je pouhou fabulací.
22. Jediným důkazem, o nějž žalobce svá tvrzení o nereflektování „*negativního dlouhodobého vývoje hospodaření dlužníka*“ opírá, je posudek Novota. Tvrdí, že jak dlužník, tak žalovaná 1 měli tento posudek k dispozici, znali tedy negativní prognózu, včetně nákladů na likvidaci dolů, plynoucích z posudku Novota, ale přesto žalovaná 1 rozhodla o výplatě dividend Rozhodnutím I a II. K tomu je třeba uvést, že požadavek použít pro účely rozhodování o tom, jak naložit s hospodářskými výsledky dlužníka v letech 2011 a 2012 znalecký posudek zpracovaný v roce 2005 pro ocenění hodnoty jiné společnosti a za zcela jiným účelem, než je určení výše rezerv dlužníka, je sám o sobě pochybný. Navíc, a to je významné, v situaci, kdy aktuální (tj. v době přijetí Rozhodnutí I a II) ekonomické ukazatele svědčily o ziskovosti dlužníka a jeho finančním zdraví, jakékoli rozhodování podle takového znaleckého posudku by bylo v rozporu s ekonomickou realitou a bylo by absurdní to po valné hromadě dlužníka

požadovat. I z toho plyne neudržitelnost tvrzení žalobce, že Rozhodnutí I a II byla vedena úmyslem zkrátit věřitele dlužníka, neboť nereflektovala závěry posudku Novota.

23. Lze tedy uzavřít, že Rozhodnutí I a II rozhodně nenaplnují znaky zkracujícího úkonu ve smyslu § 242 IZ. Nejde o právní jednání dlužníka činěné s úmyslem či s vědomím, že v důsledku zmenšení majetku dlužníka, k němuž dojde realizací Rozhodnutí I a II, nemohou být zcela nebo zčásti uspokojeni věřitelé dlužníka s pohledávkami, o jejichž existenci (budoucí existenci) dlužník ví. To vše platí i pro věřitele, které žalobce ve svém posledním podání označil.
24. Kromě toho, přisuzuje-li žalobce zkracující úmysl žalované 1, která si vyplácením dividend měla učinit z dlužníka „dojnou krávu“ bez ohledu na jeho finanční stav a pohledávky věřitelů, je třeba zdůraznit, že chování žalované 1 vůči dlužníkovi po řadu let svědčí o úmyslu právě opačném. Žalovaná 1 do dlužníka masivně v letech 2008–2012 investovala. Do základního kapitálu dlužníka vložila nepeněžitě vklady v celkové hodnotě 11.493.464.435,- Kč. Těmito vklady dlužník získal nejmodernější dobývací a razicí technologie, které mu umožnily zefektivnit a zrychlit těžební činnost a učinit ji bezpečnější.

K důkazu: 03. Tabulka nepeněžitých vkladů do OKD (zpracovaná žalovanou 1).

04. Notářský zápis č. NZ 1129/2008, ze dne 12.6.2008.

05. Notářský zápis č. NZ 1981/2008, ze dne 30.10.2008.

06. Notářský zápis č. NZ 300/2009, ze dne 23.2.2009.

07. Notářský zápis č. NZ 633/2009, ze dne 27.4.2009.

08. Notářský zápis č. NZ 464/2010, ze dne 24.3.2010.

09. Notářský zápis č. NZ 789/2010, ze dne 24.5.2010.

10. Notářský zápis č. NZ 49/2011, ze dne 13.1.2011.

11. Notářský zápis č. NZ 209/2011, ze dne 8.2.2011.

12. Notářský zápis č. NZ 618/2011, ze dne 26.4.2011.

13. Notářský zápis č. NZ 153/2012, ze dne 30.1.2012.

14. Notářský zápis č. NZ 1474/2012, ze dne 1.11.2012.

25. Žalovaná 1 také činila kroky k rozšíření těžební činnosti v rámci své skupiny, přičemž počítala s významným zapojením dlužníka a rozšířením jeho podnikání, a to především do Polska. Příkladem je plánovaná těžba v oblasti Morcinek a zapojení dlužníka do tohoto projektu.

K důkazu: 15. Prezentace Rozvojový projekt Morcinek ze dne 6.4.2011.

26. Značné prostředky investovala žalovaná 1 rovněž do zvýšení efektivity těžby a bezpečnosti v dolech, zejména pomocí modernizace pracovních pomůcek, ochranných

pracovních prostředků a zaváděním moderních, bezpečnějších technologií. Uvést lze např. program POP 2010 nebo program PERSpective 2015. K důkazu žalovaná 1 zakládá prezentace, z nichž je patrné, že projekty modernizace a zvyšování bezpečnosti a efektivity těžby byly vždy její prioritou a byla to žalovaná 1 jako akcionář žalobce, která realizaci těchto projektů iniciovala a prosazovala.

K důkazu: 16. Prezentace žalovaného 1 „6 kroků vstříc korporátní sociální odpovědnosti 2010“.

17. Prezentace žalovaného 1 „Rizika v oblasti zdraví, bezpečnosti a životního prostředí“.

27. To vše svědčí o úmyslech žalované 1 jako akcionáře dlužníka. Akcionář dlužníka investoval do své dceřiné společnosti, jeho investice posílily pozici dlužníka na trhu, upevnila vztahy s jeho obchodními partnery a jeho takto podpořená podnikatelská činnost přinesla své ovoce i ve výše popsanych finančních výsledcích v období let 2006–2012. Jak bylo řečeno, uvedené skutečnosti tak svědčí o úmyslech žalované 1, které byly právě opačné tomu, jak se je snaží vykreslit žalobce, nešlo o žádné vysávání „dojné krávy“, ale o zájem na prosperitě dceřiné společnosti, kterýžto zájem měl své konkrétní projevy a výsledky.

V. Odložení trestní věci

28. Žalovaná 1 považuje za nezbytné upozornit ještě na další aspekt charakterizující celkový přístup žalobce i KSZ. Z popisu skutkových okolností, na nichž žalobce staví odpůří žalobu, a KSZ jeho nárok podporuje, je patrné, že se oba snaží vytvořit dojem, že od roku 2006 docházelo ze strany žalovaných k systematickému drancování dlužníka, které vedlo až k jeho úpadku a tím k poškození jeho věřitelů. Žalované 1 je známo, že bylo podáno oznámení pro podezření ze spáchání zločinu porušení povinnosti při správě cizího majetku, poškození věřitele, zvýhodnění věřitele a přečinu způsobení úpadku. Podezření ze spáchání zločinu porušení povinností při správě cizího majetku a přečinu způsobení úpadku bylo prověřováno Policií ČR i na základě trestního oznámení podaného společností ARCA CAPITAL BOHEMIA a.s. Policie ČR zahájila úkony trestního řízení a pro účely posouzení spáchání těchto přečinů či zločinů šetřila mimo jiné i vyplacení dividend podle Rozhodnutí I a II.
29. Tvrzení žalobce v tomto řízení, jakož i tvrzení KSZ, jsou prakticky identická s tvrzeními oznamovatelů v uvedených trestních řízeních. Je to pochopitelné, neboť ustanovení trestního zákoníku, která upravují skutkové podstaty uvedených zločinů a přečinů, pracují s pojmy vymezenými civilním (obchodním) právem, na nichž žalobce i KSZ v tomto řízení staví svou argumentaci. Trestní věci šetřené na základě obou uvedených oznámení Policie ČR odložila s tím, že nejde o trestný čin a není ani namístě věc vyřídit jinak. Při prověřování vznesených podezření Policie ČR posuzovala i znalecký posudek znaleckého ústavu Znalecká společnost s.r.o. označovaný KSZ a vyslechla rovněž

znalkyni Ing. Servusovou, jejíž výslech KSZ navrhuje. Zabývala se i úmyslem zmařit uspokojení věřitelů dlužníka, jako jedním ze znaků skutkové podstaty prověřovaných činů, a své závěry k odložení věci založila i na výkladu právní úpravy práv a povinností akcionáře, včetně práva na podíl na zisku, povinností členů volených orgánů obchodních společností i insolvenčního řízení; to vše při aplikaci relevantní judikatury i odborné literatury.

K důkazu: 18. Usnesení NCOZ č.j. NCOZ-2944-1312/TČ-2016-417704-H – (žalovaná 1 získala toto usnesení ze spisu ve sporu vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 15 Cm 225/2016, dále na něj odkazuje jako na „Usnesení PČR 2021“).

19. Usnesení NCOZ-6082-238/TČ-2017-417704-H, uvedené na str. 123 Usnesení PČR – žalovaná 1 nemá toto usnesení k dispozici, nechť je předloží KSZ.

30. Jak žalobce, tak KSZ v tomto řízení postupují, jako kdyby žádná trestní oznámení podána nebyla a nebyla vyřízena, byť dle názoru žalované 1 byli již o těchto skutečnostech velmi pravděpodobně informováni. Jejich postup ukazuje na snahu otevřít a udržet při životě věc, která již byla v jejich neprospěch vyřešena a uzavřena. Usnesení Policie ČR, jimiž obě věci odložila, jsou dalším důkazem o nepodloženosti žaloby. Usnesení PČR 2021 prokazuje, že Rozhodnutí I a II nejsou zkracujícím úkonem dlužníka, že nebyla vedena žádným úmyslem zkrátit věřitele dlužníka a že ani žádní věřitelé dlužníka zkráceni nebyli. Druhé usnesení Policie ČR s ohledem na popis jeho předmětu na str. 123 Usnesení PČR 2021 bezesporu prokazuje totéž. Obě tato usnesení tedy podporují závěr, že žaloba by měla být zamítnuta.

31. Konkrétně pro tento spor lze z Usnesení PČR 2021 citovat některé pasáže prokazující, že Rozhodnutí I a II byla nejen v souladu se zákonem, ale nebyla vedena ani žádným úmyslem jakkoli se negativně dotknout věřitelů dlužníka; dlouhodobé a hluboké zhoršení hospodářských vyhlídek dlužníka začalo být zřejmé až v roce 2013 a žalovaná 1 byla dlužníkovi po celou dobu oporou:

„Nelze tak souhlasit s přesvědčením oznamovatele, že spol. Nová OKD vyplatila svému jedinému akcionáři 'více' finančních prostředků, než byla oprávněna dle příslušných zákonných omezení“ (Strana 115 Usnesení PČR 2021).

„...V rámci prověřování přitom nebyly zjištěny žádné skutečnosti svědčící pro závěr, že rozhodnutí představenstva o způsobu naložení se ziskem bylo jakkoliv ovlivněno ve smyslu účastenství v užším smyslu jediným akcionářem společnosti, anebo jinou osobou. Jediný akcionář tedy prokazatelně vstoupil do procesu rozdělení zisku a výplaty dividendy pouze svým rozhodnutím o výplatě dividendy“. (Strana 129 Usnesení PČR 2021).

„...představenstvo spol. Nová OKD podalo insolvenční návrh až v roce 2016, přičemž po celou tu dobu společnost podmínky pokračující podnikatelské činnosti splňovala,

protože po celou dobu své podnikatelské činnosti mohla spoléhat na finanční podporu ze strany řídících společností skupiny NWR.“ (Strana 123 Usnesení PČR 2021).

„Z toho vyplývá, že vedení Skupiny NWR poskytovalo spol. Nová OKD [dlužník] v době krize nejen nezbytnou finanční podporu, ale posilovalo i vlastní kapitál společnosti (kapitalizací).“ (Strana 125 Usnesení PČR 2021).

„...razantní zhoršení ekonomických výsledků z materiálů opatřených ve spol. Nová OKD [dlužník] je zřejmé až v roce 2013. V roce 2012 společnost dosáhla posledního kladného hospodářského výsledku, avšak takto vytvořený zisk již rozhodnutím jediného akcionáře ze dne 15.5.2013 rozdělen nebyl. V případě zisku spol. Nová OKD [dlužník] za rok 2011, kterýžto rok patřil výdělkově k nejlepším v historii, o jehož rozdělení bylo rozhodováno jediným akcionářem dne 15.5.2012, na základě usnesení představenstva spol. Nová OKD č. 595/2012, kterým byl schválen návrh na rozdělení zisku však nebylo zjištěno, že by rozhodnutí představenstva bylo činěno bez ohledu na informace, z nichž by bylo možno vyvozovat budoucí dlouhodobé zhoršení hospodářských výsledků a tržní situace.“ (Strana 133 Usnesení PČR) 2021.

„Policejním orgánem nebyl zjištěn příčinný vztah mezi oznamovaným nepřiměřeným vyplácením dividend společnosti [dlužník] v letech 2006 až 2012 a jejím následným úpadkem v květnu roku 2016.“ (Strana 125 Usnesení PČR 2021).

„...lze z výsledků prověřování konstatovat, že zákonné povinnosti ke tvorbě rezerv, ať už jde o rezervy na vypořádání důlních škod a zákonných rezerv na sanaci a rekultivaci, zejména podle horního zákona i tvorba rezervního fondu, byly spol. Nová OKD [dlužník] v rozhodném období, jež bylo předmětem zájmu orgánů činných v trestním řízení, plněny. Stejně závěry obsahuje i znalecký posudek PČR [Posudek zpracovaný společností Znalecká společnost s.r.o.]“ (Strana 154 Usnesení PČR 2021).

32. Žalovaná 1 dále doplňuje, že Nejvyšší státní zástupce zamítl stížnost podanou proti Usnesení PČR 2021 podle § 141 a násl. trestního řádu. V odůvodnění usnesení o zamítnutí stížnosti např. zaznělo, že poměřovat ceny uhlí v letech 2004 – 2013 z pohledu výplat dividend a jiných vlastních zdrojů je irelevantní, nebo že se lze ztotožnit se závěrem policejního orgánu, že první negativní signály se objevily až v následujícím období po výplatě dividendy. Nejvyšší státní zástupce rovněž připomněl, že ještě insolvenční správce (tj. žalobce) v reorganizačním plánu ze 7.4.2017 o dlužníku hovoří jako o zdravé společnosti.

K důkazu: 20. Usnesení Nejvyššího státního zastupitelství o zamítnutí stížnosti proti Usnesení PČR 2021.

VI. Žalobní návrh

33. Na základě všech výše uvedených skutečností žalovaná 1 trvá na svém návrhu, aby žaloba byla zamítnuta v plném rozsahu a žalované 1 soud přiznal náhradu nákladů řízení.

New World Resources N.V. (in liquidation)